

בשער

ידיעות קיבוץ הזרע - ה' בניסן ה'תשפ"א - 18.03.2021

כ"ה

באדיבות ארכיון הזרע

ביום ג' ה-23/03
כולנו נלך להצביע ולהשפיע!

פסח שמח לכל בית הזורע!

- 3 | עדכונים מהנעשה בקיבוץ
עדכוני תרבות / איריס רפאלי
אור תנועה וצליל 2021 / זיוה כהן
עדכונים מהמוזיאון
הזורע מפגינה - הזמנה להפגנה / שי חזן
- 8 | ענייני השעה
בחירות 2021 / חנן ארז
לקראת הבחירות הקרובות / שמעון שתיל
בחירות 2021 / מוריס הרמן
פנים מוכרות בעיתון "הארץ" - גיורא קמרון
- 11 | שיר אחד ביום
- 12 | שביליסטים - קטע מס' 47 / ניר רענן
- 13 | תרבות ופנאי
פינת התובנה / בועז בש מרץ'
פינת הבדיחה / ספי מנור-פלג
טיפת מיתולוגיה / אהוד דור
יצירה מקומית / נעמי שריד
- 16 | לקראת שבת
פרשות השבועיים / דובי זמר
- 17 | פינת הארכיון
- 18 | טיול תרבוטה
- 18 | לוח מודעות
- 19 | שו"ת – חגי אורי-קמרון / דני נהב

תמונת שער
הצבעה בקלפי לבחירות, 1992.
באדיבות הארכיון
תמונה אחורית
צבעוני ההרים במעגן מיכאל.
צילום: איציק ניב.
הפצה
שי מוריס, רינה רשקוב

השתתפו בגיליון זה
איריס רפאלי, זיוה כהן, חנן ארז, שמעון שתיל,
מוריס הרמן, ניר רענן, בועז בש-מרץ', ספי מנור-
פלג, אהוד דור, נעמי שריד, דובי זמר, חגית אורי-
קמרון, דני נהב ואיציק ניב.

הגהה
עמוס אורן

מערכת בשער
עריכה ועיצוב
הילה תורן
טלפון
052-3990166
דוא"ל
bashaar.hazorea@gmail.com

פברואר-מרץ בתרבות

אז מה היה לנו:

כמעט חודש של קהילה שיוצאת מהסגרים וההגבלות וחוגגת במלוא המרץ את הביחד שכל כך חיכינו לו.

התחלנו עם טיול **3 פסגות** המסורתי שנה חמישית ברציפות - שארגנו - הצוות המנצח בראשותם של **צפי גיא, אורי חץ, עופר זינגר, רן סולומון, נעמה (מדריכת נעורים) ענבר דינור, אוריה כלב, תומר כפרי וילדי קבוצת עופר - כיתה ז'.**

תודה לצוות המטבח על הבצק להכנת הפיתות בטאבון, והסלטים הטעימים.

תודה לשחר **מרץ ורונית זינגר** מהכלבו על העזרה. **לווישווה (שי) איינהורן** על הצילום והעזרה בהכנה וחיסול האירוע.

תודה לענבר דינור שהסיע את הטרקטור של הדי.ג'י' זוהר ניב שלנו, שהרקיד את כולנו לצלילי מוזיקה לאורך ערב שלם.

תודה גדולה לשיירת המיולים ברשות ה"ברסלבים" - מורן ירון ועוז חזן שצרפו אליהם את איציק שיטריט מיול האוכל של סנדרה קובלינסקי ואורנית שדמון, מיול "רוטב חום של המטבח" - שרון כהן וחן אייזנפיש, מיול בירה - מור, שלומי, זיו האקט, מיול וודקה רד בול - בנות החינוך - נועה זינגר, יובל זינגר ועופר הרפז-נאור, מיול הקוקטלים של מרסיה שחורי, מיול האלכוהול של בנות החץ - מאי ונועה בנארי, אור רפאלי, וגל אבנס.

תודה מיוחדת לרן סולומון וערן גבאי שבחן המיוחד שלהם - הכניסו את שכבת י"ב (קב' סיקסק) בטקס רשמי ביותר לח"ץ הזרע.

לווישווה (שי) איינהורן שצילמה את האירוע עם אבא עודד והאחות גל שהסיעו גם את צלם המגנטים בשיירת המיולים.

תודה לצוות המטבח על הכיבוד המושקע, סידור האוכל והתאמתו להנחיות הקורונה.

תודות לטיבי, ניר, אייר אבריאל, ותומר כפרי על העזרה בצידו ההגברה והתאורה.

תודה למאי בנארי על המודעה.

תודה לכל מי שהיה, התחפש בתחפושות מקוריות, רקד ונהנה והיה שותף בחוויה קהילתית כל כך שמחה עליזה ומחברת.

פורים ילדים - בדרך כלל פורים ילדים מנוהל ע"י החינוך, אך השנה בשל הקורונה ועוד כמה סיבות לקחתי על עצמי את ניהול הפורים. הקמתי צוות שכלל את **נועה סולומון, עמית בן צבי, ליאור פלד, מעיין אופק, וענבר עטיה** - אימהות צעירות ונמרצות שיחד הרמנו פורים ילדים. קישטנו את רחבת הדשא הגדול בעזרתה של **ירדן שרגאי**, הבאנו משחקים לתינוקות מגן חצב בניצוחם של **רן ונועה סולומון**. השנה הזמנו חברה שמתמחה בצעצועי עץ עם "ניחוח של פעם", והיה מלהיב לראות הורים וילדים משחקים יחדיו במשחקי עץ גדולים. מלבד המשחקים והמתנפחים, היו גם עמדות מולטימדיה, צילום מגנטים, משלוחי מנות שהוכנו על

פורים קורונה - אז אם לא די בקורונה... גם מזג האוויר לא האיר לנו פנים ונאלצנו לדחות את הפורים בשבוע. ולמרת הכל עם הרבה אנרגיות חיוביות ורצון מטורף של צעירי הזרע שנרתמו לעניין, הצלחנו לחגוג פורים מטורף, שמח ומרומם שכמותו לא היה כבר זמן רב.

תודה ענקית לצוות הפורים - זוהר ניב, בני ודני שמע, מור ורם בקיש, מאי בנארי, שלומי כהן, ועוז חזן.

תודה לכל הענפים שתרמו את המיולים / קלאבים שלהם לצורך שיירת הפורים.

תודה גדולה לאנשי שיירת הפורים שקישטו את הרכבים, העמיסו אותם במיטב האוכל והשתיה, דאגו לשמח את כולם במהלך הערב, וגדולתם - בזה שידעו בסיוע לחסל הכל ולהחזיר הכל למקום, לנקות ולגלות אחריות במהלך כל הערב.

ידי **ורד שני ועמית בן צבי**, וגלידות. תודה גדולה **לדפנה בן דוד** שליוותה ועזרה – וזה גם הזמן להודות לה על שנים רבות שבהן ריכזה את צוות פורים ילדים.

קישוטי אופניים לקראת אורות בוואדי – הזמנו הורים וילדים ביום לפני האירוע של אור תנועה וצליל לרחבת הגרנוליט על מנת לקשט את האופניים של הילדים – כי כך החלטנו לפתוח את האירוע, ולשמחתי הרבה למרות מזג אוויר "לא נעים במיוחד", עם גשם וקור – הורי וילדי הזורע הצביעו ברגליים – והוכיחו כמה חשובה להם הפעילות וההכנה לקראת האירוע והגיעו בהמוניהם כדי לקשט את האופניים, ולהיות שותפים בפרויקט המדהים הזה.

ברחבת הגרנוליט חיכו להם **דניאל אופק** – הוגה הרעיון, **זיוה ושירה וכמובן יונתן בן צבי** שהדריכו איך לקשט עם הערכות שהכינה עבורם **בלהה כהן**, וחולקו ע"י **תמנע רז**, בתוך הערכות, היו סרטים, שרשראות אורות וכל מיני אינסטרומנטים לקישוט. כל הכבוד לילדי והורי הזורע – גאוה.

אור תנועה וצליל - בשלהי העבודה על האירוע, זיוה כהן אמרה לי, שכשהיא יזמה את האירוע שנקרא **אורות בוואדי** – היא חשבה שהוא יהיה אירוע חד פעמי. אני חושבת שאף אחד מהשותפים לעשייה בשנה הראשונה לא תיאר לעצמו שהאירוע יהפוך למסורת ושכל שנה הוא יצבור יותר הכרה, התלהבות ועד כמה האנשים מצפים לזה.

אז נכון ששנה שעברה האירוע בוטל בשל הקורונה, והשנה אנשים רצו כבר לצאת החוצה ולעשות משהו משמעותי, אך אירוע בכזה קנה מידה קהילתי, עם כל כך הרבה משתתפים, עוזרים, תומכים, תורמים – זה אירוע שעובדים עליו כמה חודשים ודורש התגייסות אבסולוטית- וזה בדיוק מה שזיוה דרשה מעצמה, הדביקה את **שירה**, ושתייהן – "**בולדוזריות על עוצמות**" הניעו את המיזם. אני מודה ומברכת את כל מי שהיה שותף בכל אחד מהשלבים וגאה בתוצאה המושלמת.

אור תנועה וצליל השנה היה בשל המגבלות אירוע פנימי, והשתדלנו לא לפרסמו בשל המורכבות של המצב, והגיעו אליי אנשים רבים מהמועצה ובכלל שממש התאכזבו שלא הוזמנו לאירוע. אז אשרינו שאנו כחברה יוצרים דברים שכל כך משפיעים, ייחודיים ובעלי עניין רב כל כך.

יום האישה הבינלאומי – התכנסנו בשבוע שעבר בחדר אוכל החדש, ושמענו את הרצאתה של עדי רייס מקיבוץ מגידו שסיפרה על ההתמודדות שלה עם מחלת הסרטן, ושיתפה אותנו בתובנות שלה על פחד, עזרה,

מוות, פונדקאות והתמודדות בכלל.

היה כיף לצאת מהבית, להיפגש, להתכבד ולנשנש, והבטח לנשות הזורע המדהימות שזה היה רק "הפרומו" ונשחזור על המפגש עם תוכן קליל יותר בזמן הקרוב... אז יש למה לחכות!

זכינו בתקופה האחרונה ליצור אירועים גדולים עם מתנדבים רבים – ואם חלילה וחס שכחתי להזכיר מישהו – אני מתנצלת מראש, ומבקשת לעדכן אותי.

ומה להמשך:

סדר פסח קיבוצי לצערי לא נוכל לערוך, ויש אילוצי מזג אוויר וגם עדיין קצת מגבלות, אך יש תוכניות שאני מקווה שהקורונה קצת משחררת אותנו, ונשאר להתפלל למזג אוויר נעים שנוכל לערוך אירועים.

ב- 3.4.21 – מוצאי שבת – מסיבת מימונה – פרטים בהמשך... כמו בכל שנה, מי שיש לו ריבות תוצרת בית, ומעוניין לתרום לנו למופלטות – נשמח שיצור קשר.

ב- 7.4.21 – יום רביעי – ערב יום השואה – טקס באולם (יוכלו להשתתף רק מחוסנים מגיל 16 או בעלי בדיקות קורונה).

ב- 13.4.21 – יום שלישי – ערב יום הזיכרון לחללי צה"ל – אחר הצהריים – "רצים לזכרם" – נפגשים ברחבה מול הדואר. טקס באנדרטה, וטקס באולם. (יוכלו להשתתף רק מחוסנים מגיל 16 או בעלי בדיקות קורונה.)

ב- 14.4.21 – יום רביעי – ערב יום העצמאות – פרטים בהמשך.

שבת שלום ופסח שמח לכל בית הזורע,

איריס רפאלי

באמצע נובמבר 2020 פניתי בחששות כבדים לקורן, מנהל הקהילה, וביקשתי ממנו את ברכת הדרך לאירוע 'אור, תנועה וצליל בוואדי' – 2021. כזכור בשנה שעברה האירוע בוטל בשלושה שבועות לפני המועד, בגלל הקורונה. חלק מהמיצגים היו כבר בשלבי סיום, אחרים היו בתכנון, לגלגל כבר ניתן תקציב נפרד, ואז הכל נעצר. לא רציתי שוב לשגע קיבוץ שלם, ושוב לאכזב... קורן, למוד קרבות קורונה, חיך ואמר: 'השנה אנחנו כבר יותר חכמים, צאו לדרך'... כך זכיתי גם לביקור בביתו שעל גדת הנחל וגם בברכת הדרך. הבנתי ממנו שנקבל כל מה שנצטרך. התחלנו לפרסם, אבל בגלל מגבלות הקורונה החלטנו להתנהל על אש קטנה, חצי חשאית. הרי שמעו של החג שלנו יצא כבר למרחוק וחששנו ממבקרים רבים מדי. לכן התחייבנו הפעם לא לפתוח את האירוע לאורחים הרבים שתמיד פוקדים אותנו.

בהתחלה היה קשה להניע את התהליך. הקורונה חיברה אותנו לבית, לטרינינגים ולארוחות הביתיות. אבל לשמחתנו, לאט לאט חברים רבים הצטרפו בשמחה למעגל היצירה ויחד הצלחנו ליצור לבסוף ערב יצירתי, מגוון, עשיר ויפה. שמחנו לראות השנה יוצרים וותיקים לצד חדשים שהשתלבו בעשייה, באור ובצליל. שמחנו מאד כשיוחנן מעוז ומשפחתו נעתרו להצעתנו וביצעו מחדש את 'שיר לפורר', עם התוספת המרעננת שנכתבה לפני כשנתיים במיוחד לכבוד האירוע. וישווה (שי) איינהורן, שהגיעה אלינו מחו"ל בזכות הקורונה והשתלבה נפלא בווידאו, צילמה וערכה בחן את הקליפ החדש של השיר. וכמו בכל שנה חיפשנו משהו חדש בו יוכלו להשתלב הילדים והצעירים. הפעם ביוזמתו של דניאל אופק יצאה תהלוכה מאירה של אופניים לאורך המסלול, לצהלות הילדים והקהל כולו.

תודה לצוות האור, לצוות חשמל, תאורה והגברה, שכל זה לא היה יכול להתקיים בלעדיהם. ליוצרים, ולכווולם הנהנים והמפרגנים לאורך המסלול!

זיוה.

קרדיטים

חשמל: משה ותאופיק - הכנת נקודות החשמל שנתרמו ע"י "אורות הזרע" בראשות שבתאי.

צוות החשמל שלנו: ניר מרקוביץ, אמנון מאיר, טיבי גנץ, לצידם סיינו יזהר נה"ב גיל עטיה וירון מנדלמן, והנערים הנפלאים: אייר אבריאל, תום גורדון, יונתן ירון, אלרואי ברק, יפתח עטייה, תומר כפרי, אור נחומי, נעם לביא.

צוות הארוע: תמנע רז, שירה שטיינר, רעי שרגאי, דניאל אופק, גל דור, נטע הרפז, טיבי, אמנון מאיר, ניר מרקוביץ, וישווה (שי) איינהורן, זיוה כהן, איריס רפאלי

תודה לאנה על עיצוב לוגו הארוע ומודעת "מהירים את הוואדי"

צ'אי שופ במתחם המוזיאון – תה עם חלב הודי – הכין חן אייזנפיש. תורנים שמזגו – נטע ועופר הרפז, סנדרה וראול קובלינסקי, שיקמה אלישב,

תורנים במיצגים: עדי ואסף בר, רבקה מוריס, גילי לביא, אפרת ואלי קטן, אטה ריט, יערה פניג, סנדרה קובלינסקי, שושי שחף, מרים גרוס, דפנה בן דוד, אסף וורד שני, אסתי הזארי, נטלי ועידן שביט, בראין אבנס, יונת בן יוסף, כרמית שפי, עופרי פלג, דנה חזן, ראול לבנה, שלומית פרידמן, יפית חזן, אלי אלקבץ, שרה מענית, גבעון כהן, מאור רפאלי, מיקי בנימין טל רענן, צביה דור, יעל טיקטין

צילום – וישווה (שי) איינהורן שצילמה ותייעדה את כל שלבי ההקמה, העבודה על המיצגים, ההתארגנות וכמובן בערב האירוע.

רשימת המיצגים ויוצריהם

סייעו	נושא	יוצר
גונן וויס, נחשון שחם	חלום יעקב	דובי וויס
תומר גרוס, עירית דינור-עזרה אמנותית	גשר גמדים	תלמי ליבנה, אורי מאיר
	קליפ ארט על הטחנה	
מתן לי, אייל בר, אייל אופק, טדי מוריס	גלגלי האור	איתי מיכאלי
ריילינגר	לייזר	
חיים ירון	פרחים	אתמר נהב
	פרחים	זיוה
	צוללת-אין מחילה	דרור ומור בקיש
הגברה- יונתן ירון, ארוח לסלי ועוזי וולף, ברק ושרה גורן, הצטרפו לשירה יסמין ירון ובני גפן	נגינה ושירה	הלל, ירון יובל זמיר
	בתים בוואדי	משפחת עטייה
דני ויזהר נהב, עופר רביב	צפרדעים	איתמר נהב והילה מאיר
	דינוזאור	נעם סלע, יזהר נהב, עוז חזן
אבא עופרי ואמא ספי	מגן דוד	תומר פלג
	הולוגרמה	רעי וירדן שרגאי
	אוריגמי	רז ולינדזי
תליה- רעי שרגאי	קורונה	אורלי ונעמית
ילדיו של נעם: טבע רועי וטליה. דליה ורז הרפז תליה- שי נומה (בן זוגה של ניצן ניב) וארז חנקין	ספיידרלייט	נעם קסטנר(בן זוגה של דליה הרפז)
רן סלומון	הגלגל	מורן קבאסה
גפן תמר ודגן סלומון	ספינת השודדים	רן ונעה סלומון
	שלגיה/סינדרלה/הכלה	דורון פלד, רן סלומון, דוד ריילינגר, יונת אבריאל
	מיקסר	נטע הרפז
הכנת המטריות: נעמי שחם, אראלה אמיר, יעל טיקטין, נטע הרפז. סייעו בתלייה: ערן שפייר, יוגב טיקטין, עידו און, דייב אלקיים	CHAI SHOP	בית וילפריד בסגנון הודי עיצוב דלית
	מוזיקת עולם	אלי קליר
זימרו: יוחנן, חגית, דרור וניב מעוז. השתתפו בקליפ, בנוסף לזמרים, הילדים דותן ואסף מעוז. צילום ועריכה: וישווה(שי) אינהורן	שיר לפורר	שי(ויש) אנהורן – ומשפחת מעוז
	לייזרים	אורי ואורן מוריס
	מטריות תחרה	ענבל פלג
	הפוך גוטה הפוך-חוויות ילדות	משפחות שדמון שטרית
	בית הרוחות	יעל ט, שירה, זיוה
	פרפרים	מרחב צעיר
אייל אופק, גיא רענן, דניאל אופק, אורי חץ ונפש חופשית	תינוק בא לעולם	מיטב לפיד ויסמין רענן
שי ורשף ביסקר	שקופים	חגית וגורדון
	ג'אגלינג	אסף נוי (בן זוגה של נועה שתיל)
	LOVE IS LOVE	מרחב בוגר
דני אלבוחר ורני ריילינגר	חלליות	נעורים
דורון פלד	אש תמיד	אמנון פלד
יוחאי הוכמן	אופניים	אפרת אדיר אילן
מרינה רענן	צילום עצמי/כנפיים	לנה וענת נוימרק
	פלמינגו	זיוה/שירה/אורי חץ
שירה וזיוה	מכשפות לאורך הנחל	תרצה לובל
בסיוע יהונתן בן צבי, תמנע רז מרסיה קלאר שחורי, ובהשתתפות המונית של ילדי הקיבוץ	מסע אופניים קהילתי	דניאל אופק

הרשמה להדרכות בחול המועד פסח

הצטרפו אלינו בחול המועד פסח להדרכות במקבץ התערוכות המוצגות, הזדמנות מעולה להיפגש ולשלב ביקור במוזיאון עם טיול בשמורת הזרע ובמרחבים הירוקים שמסביב למוזיאון לכבוד חג האביב.

תערוכות מוצגות:

אתי אברג'יל / תא קיומי
ישראל הדני / משכן הריק
אמירה זיאן / מעבר לגוף

ימים שני, 29/3, רביעי, 31/3, חמישי, 1/4 בשעה 11:00 |
שלישי, 30/3, בשעה 12:00

בהתאם להנחיות משרד הבריאות, כמות המשתתפים בהדרכות מוגבלת ל-20 משתתפים בהדרכה.

עלות השתתפות כלולה בעלות הכניסה למוזיאון: 30 ש"ח (אזרח וותיק 15 ש"ח), התשלום יתבצע עם הגעתכם למוזיאון.

להרשמה: <https://forms.gle/RKLhYC6YNshyyvUi9>

הזרע מפגינה

חברי קיבוץ הזרע שלום רב,

בתאריך 20.3 (יום שבת) – (3 ימים לפני הבחירות).
תתבצע הפגנת ענק בבלפור.

כל תנועות המחאה מתלכדות יחדיו להפגנת ענק בבלפור.
זו הזדמנות אחרונה להפגין את כוחנו לפני הבחירות.

זוהי הזדמנות אחרונה שלנו להשפיע על דעת הקהל.
אנו מאתגנים על הוצאת אוטובוס במחוז מהזרע.

כל מי שמעוניין לסווע להפגנה באוטובוס מתבקש להרשם בטופס שבקישור הבא:

<https://forms.gle/HBLrVwvnsS2mUznD9>

בברכה,

שי חזן – 052-8610491

דוא"ל: shai.hazan@outlook.com

פייסבוק: www.facebook.com/Shai.Hazan.10

קיבוץ הזרע

בחירות 2021 / חנן ארז

נשאלתי לאחרונה לא אחת בנימה של ייאוש "למי להצביע?"

ואני רוצה לפתוח דווקא בתשובתו המעניינת אמש של ד"ר חנן קריסטל, הפרשן הפוליטי של רשת ב', לשאלתה של ליאת רגב, מראיינת מוצ"ש על אופן התנהלותו של יאיר לפיד ו"ר יש עתיד: "לראשונה יאיר פועל כראש גוש ששם לפניו משימה מרכזית להזיז את ביבי נתניהו מכהונתו ולא רק כראש מפלגה החותר לראשות ממשלה.

קריסטל מצטט את לפיד: "כראש הגוש עליו לשמור על מרצ והעבודה ולהבטיח את קיום המחנה. היעלמותן של העבודה ומרצ אולי תוסיף לנו מנדט או שניים, אך תוסיף בבטחה לנתניהו את המנדטים הדרושים לו ל-61 ח"כים ואף למעלה מזה ותביא לניצחוננו הוודאי". ולשאלה מדוע אינו מכריז על מועמדותו לראשות הממשלה ואינו יוצא להתמודדות ישירה מול נתניהו, ענה: "זו עתה בעיה משנית. קודם צריך לבנות את הקואליציה שתירש את הממשלה הנוכחית ואיני רוצה להכשיל מתוך אגו את צירופם של השותפים האפשריים".

כמדומני שזו סוף כל סוף תשובה אחראית, שמלמדת כל איש שמאל אמיתי מה תפקידו בעת הזו. באחריותנו להבטיח את בחירתן של מרצ מפלגת השמאל הציוני והעבודה המתחדשת!

לקראת הבחירות הקרובות / שמעון שתיל

על ידי עידוד האיסלמיסטים, שאם לא יעברו את האחוז, טוב לו, אם ייכנסו לכנסת והוא יוכל לקנות אותם, גם כן טוב לו. 3. לחפש ולמצוא עריקים ממפלגות הימין האחרות. 4. להציע שוחד כזה לבנט שהוא לא יוכל לסרב לו.

מסקנה: אין בידינו להשפיע על מה שקורה ברחוב הערבי. אין בידינו השפעה על הרכב סיעות הימין ולכן לא נוכל למנוע בחירת עריקים פוטנציאליים שם. היכן יש בידינו להשפיע? יש להציל את מפלגות המרכז שמאל מליפול אל מתחת לאחוז החסימה. (לכן, למרות שאני חבר מפלגת העבודה מאז ייסודה, לא אצביע עבורה. היא תהיה בכנסת גם בלעדיו). והעיקר: **לא להישאר בבית!** הפעם זאת באמת שעת חירום. **אדישות=נתניהו!**

ולכן: צריך להצביע על אחת מהמפלגות המתנדדות: מר"צ או כחול לבן.

לא חשוב מה דעתי עליהן (אני לא אוהב את שתיהן, אבל לא אצביע לפי הבטון). אם אחת מהן, או חלילה שתיהן תישארנה מחוץ לכנסת, שלטונו של נתניהו מובטח.

ובעת לאופציה של לפיד כמועמד לראשות הממשלה. לא חשוב מה דעתי עליו. לא חשוב כמה קולות יקבל. הוא לא יוכל להרכיב קואליציה. אם הוא יהיה המועמד לראשות הממשלה, יקל על ביבי למצוא עריקים במחנה גדעון סער ונפתלי בנט. עריקים אלה יעדיפו לבלוע את הצפרדע ששמו נתניהו, מאשר את הצפרדע הענקית של ממשלה בראשות לפיד. הוא סדין אדום בעיני החרדים. לא סתם מנסה אמן התכסיסים נתניהו להעמיד את הברירה כאילו היא בינו לבין לפיד. קמפיינר מנוסה כמוהו יודע מה הוא עושה. לכן, כדי שהאגו לא יסחרר את לפיד, אסור שיהיו ל"יש עתיד" יותר מדי קולות. לפיד כשותף בממשלה – כן. לפיד כמועמד לראשות הממשלה – לא.

לשיקול דעתכם ביום הבחירות

שמעון שתיל

היות וידוע כי אני מתעניין ועוסק בפוליטיקה, חברים רבים שאלו אותי מזה זמן רב, איך אני אצביע בבחירות הרביעיות הבאות עלינו לרעה.

הגישה שלי היא שלהצביע צריך לפי הראש ולא לפי הבטון, כלומר לא לפי "מי הכי צודק בעיניי", אלא לפי "מה לעשות כדי להשיג את המטרה הכי חשובה בעיניי", עניתי לכולם שאחכה עד לשבועיים לפני הבחירות, ונראה. כעת הגיע הזמן להסתכל סביב.

לפי הבנתי, בישראל יש רוב קבוע ויציב לימין מזה שנים, ולכן את הממשלה הבאה ירכיב אחד מראשי מפלגות הימין: סער, בנט, ליברמן או נתניהו. הסיכוי המירבי הוא של נתניהו. אוהבים או לא, זאת המציאות. (בסוף הדברים אנמק למה ללפיד אין סיכוי.)

בבחירות אלה, מניעת נצחון מנתניהו צריכה להיות המטרה הראשית שלנו.

לצערי, אלה הם המועמדים הריאליים היחידים לראשות הממשלה

איך עושים זאת?

מה כוחו וסיכוייו של ביבי? יש לו גוש ברור של הליכוד, והחרדים. עליו להוסיף עוד ספחים כדי להגיע ל-61 הנכסף שיפטור אותו מהכלא. לשם כך עליו להשיג כמה מטרות: 1. להביא לכך שבמה ממפלגות המרכז שמאל לא תעבורנה את אחוז החסימה. 2. לפורר עד כמה שניתן את הקול הערבי,

2013 יש עתיד הייתה המפלגה השנייה בגודלה עם 19 ח"כים כאשר הליכוד זכו ב- 31 מקומות מזכיר משהו.... גם אז חברים וחברות בהזרע נתנו את קולם למפלגה זו ומצאו את יאיר לפיד כשר האוצר אצל נתניהו, כאשר הממשלה הזו לא היטיבה, לחקלאות או לקיבוצים. האם החברים יחזרו על טעות זו! על מנת להבין מי הוא יאיר לפיד, כדאי להתרשם מניסיונו של חיים ילין (קב' בארי) שכראש המועצה האזורית אשכול, עלה לכותרות עקב עמידתו של האזור מול ההתקפות של המחבלים מעזה. כ"כוכב" תקשורת, הוא "נקטף" למקום גבוה ברשימת "יש עתיד" בבחירות 2015. כעבור כמה שנים, ילין עבר לתפקידי ניהול פחות דרמטיים בהתיישבות העובדת ואז לפיד הפסיק לחפץ בקרב וגם ילין מצא את עצמו מחוץ לרשימה. כך כנראה מתנהג מנהיג, שלעולם לא נבחר כראש מפלגתו.

גם חיים אורון – ג'ומס מוסיף דעה על יאיר לפיד: "יאיר לפיד כמובן, עדיף ללא שיעור על בנימין נתניהו כראש ממשלה, אבל מכאן ועד המסקנה שהוא יכול לייצג אותי בקיבוצניק, כאיש שמאל, הדרך ארוכה.

אף פעם לא הסכמתי למצוא כפתור ולתפור סביבו מעיל. יאיר לפיד איש מרכז בולט, על פי הצהרתו, מגמגם ומטשטש עמדות בנושא המדיני, מתייצב תמיד בגאווה כימין חברתי..."

"מרצ היא הבחירה היחידה שאי אפשר לערער על המחויבות שלה, לייצג אותנו באחריות ובנאמנות ושאפשר לדעת בביטחון שתדחוף את ישראל לכיוון שלנו." (הזמן הירוק; 25.02.2021)

קשה לי להבין את אותם פעילים ומנהלים מרכזיים בתנועה הקיבוצית, שנוטשים את המפלגות המזוהות ביותר עם הקיבוצים – מרצ ועבודה, לטובת מפלגות ימין מרכז. אצלי הערכים מקדימים את האסטרטגיה, שלא הוכיחה את עצמה כבר כמה סיבובי בחירות. כדאי לזכור שהצבעה למרצ תבטיח 4 (או 5 או 6 עם סיכוי למנדט בונוס, בזכות הסכם העודפים בין מרצ למפלגת עבודה) קולות נגד ביבי אך הצבעה עבור אחת ממפלגות הימין-מרכז (יש עתיד, כחול-לבן, תקווה חדשה וימינה) תיתן מנדט אחד בלבד במקרה הטוב לאחת מהן.

כדי שנוכל לצאת מעבודות לחירות, חשוב לבוא ולהצביע - הצבעה למרצ היא נטו, נגד המשך ממשלת הימין, "המלא-מלא".

מוריס

שוב אנו נלך לקלפי בעוד מספר ימים, להצביע בסיבוב הרביעי בסדרה, חסרת התקדים הזו של בחירות לכנסת, ולא בטוח שלא יהיה סיבוב נוסף, בעוד חצי שנה!

הפעם השחקן הראשי (ביבי) נשאר, אך שחקני המשנה השתנו, הן בשמותיהם והן בהרכבם. השאלה המרכזית הנשאלת היא, מי יחליף את השחקן הראשי, בתקווה שכך יהיה! לעומת הבחירות בארה"ב, שהתקיימו לאחרונה, השאלה אינה פשוטה בכלל כי התוצאה תלויה, לא רק בכול בוחר ובוחרת אלא גם במפלגות, בהצהרותיהן ובכוונותיהן, המוצהרות והנסתרות. זוכרים את מעשיהם של "כחול לבן" שגרפו הרבה קולות, גם בהזרע, ובסוף השאירו את נתניהו על כיסאו המלכותי, בתפקיד ראש הממשלה.

מה השתנה בבחירות הפעם... **מגפת COVID 19!** בין 50 ל-100 אלף תושבי ישראל, לא יטיילו בחו"ל בזמן הבחירות כהרגלם, ובוודאי כמה ימים לפני חג פסח. בנוסף, מעריכים שהקלפיות המיוחדות לחולי קורונה מאומתים, יביאו להכפלת מספר המעטפות הכפולות וספירתן עלולה להימשך מעבר לחג פסח הראשון, כך שבסדר פסח נהיה במתח.

עכשיו מגיעים להתלבטות של רבים: במי להצביע מבין המגוון הרחב של רשימות? מי שנכנס לזירה הפעם הוא גדעון סער שנטש את הליכוד כדי להתמודד מול נתניהו. האם אפשר לסמוך על איש הימין המובהק, שלא יתמוך בנתניהו, כראש ממשלה בסופו של דבר? למרות החתימה אצל אופירה וברקוביץ, הספק קיים. אמנם סער מתבטא בחריפות נגד ביבי, אך גם בני גנץ לא חסך בלשונו בהתקפות על ביבי, בסיבוב הקודם והסוף ידוע.

לעומת סער, נפתלי בנט (ימינה) לא חתם אצל אופירה וברקוביץ, ולמרות המילים החריפות שבהן בנט מתקיף את נתניהו הפרשנים טוענים שאם בנט יהיה לשון המאזניים, אחרי ההצבעה הוא יתמוך בעוד ממשלת נתניהו ויגבה מחיר כבד על כך. מבחינתנו, ימינה תומכת בהתנחלויות, מקדם את הסיפוח ועל סמך ניסיון העבר, רוצים לבצע מהפכה במערכת המשפט ולמנות יותר שופטים שמרניים\ ימניים (כפי ששקד כבר עשתה כאשר שירתה בתפקיד שרת המשפטים), וגם לפגוע בבית הדין לעבודה.

הפעם, בין המובילים הטוענים "לכתר" ולתפקיד ראש הממשלה, יש את יאיר לפיד ו"יש עתיד". מפלגה זו זוכה לתמיכה רבה בתנועה הקיבוצית ומקדישה הרבה זמן, כסף ומאמצים לגרוף קולות בהתיישבות העובדת. אם זאת, כדאי לזכור את העבר הלא כל כך רחוק – אחרי הבחירות בשנת

פנים מוכרות בעיתון "הארץ"

גיורא קמרון בראיון מתוך מדור "טיסות יוצאות / טיסות נכנסות" של עיתון "הארץ"

חברת מקורות היא למשל לקוח מאוד גדול שלנו. למי שלא מכיר זה נשמע מוזר אבל מוכרים את זה בכל העולם כבר 60 שנה.

ואיך המשפחה מסתדרת עם הנסיעות?

לפני כמה שנים נולדה הבת השלישית שלי, אז החלפתי תפקיד ובמשך חמש שנים לא טסתי. אחר כך חזרתי לטוס כי זה מה שאני אוהב, והמשפחה מתרגלת. אשתי לא מוכנה לעשות רילוקיישן לשום מקום בעולם אז היא מבינה שזו ההתפשרות.

תגיד גיורא, מה הגובה שלך?

1.99 מטר, בלי נעליים. אם היה לי שקל על כל אחד ששאל אותי אם שיחקתי כדורסל הייתי מיליונר.

ושיחקת כדורסל?

כשהייתי צעיר שיחקתי. הייתי שחקן עד הצבא ואז הלכתי ליחידה קרבית. ופה נגמרה קריירת הכדורסל. גיל 18 הוא זמן השיא של ספורטאים, ואם מפסיקים לשלוש שנים נורא קשה לחזור להיות מקצוענים.

אם לא היית עוצר בצבא, היית

משחק מקצועי?

שאלת מיליון הדולר. אני לא יכול להגיד שאני מתחרט כי בצבא הייתי ביחידה מאוד מיוחדת. יש לי משם חברים שעשינו איתם ביחד 20 שנה מילואים, ותרמנו למדינה יותר מהרבה אחרים. אז תמיד יש את הצד השני של המטבע. אני שלם עם מה שבחרתי, אני מוציא מכל דבר את הטוב.

מתוך מדור "טיסות יוצאות/טיסות נכנסות", "הארץ"

כתבה: יעל בניה, פורסם ב-3/3/2021.

למעבר לכתבה המלאה - [לחץ כאן](#).

היי גיורא, מאיפה אתה חוזר?

בסוף הטיסה חזרה היתה מפרנקפורט, אבל לפני כן הייתי בחצי עולם. לפני כל הסגרים טסתי לאירופה לענייני עבודה, ומשם החלטתי לנסוע לארה"ב גם לעבודה. ושם כבר סגרו את הגבולות, הייתי שם שבועיים ואז ראיתי שאי אפשר לחזור אז נסעתי לעבוד במקסיקו, ועדיין אי אפשר היה לחזור. רציתי להתקרב לפרנקפורט, אז נסעתי לסרביה ועדיין היה סגור, אז התחלתי לנסוע במכוניות וברכבות עד פרנקפורט.

עד כמה רצית כבר לחזור בסוף?

אני מטבעי מסתכל על חצי הכוס המלאה, אבל אשתי והבנות שלי והבן שלי בצבא היו כאן ובוודאי שרציתי לראות אותם. אבל ברגע שאין לך מה לעשות עם הנתון הזה – מה זה יעזור שאבכה ואכעס, אז רוב הזמן הייתי עם חיוך על הפנים.

היה קשה לדעת שאתה לא יכול להיכנס?

התחושה גרועה בגלל הידיעה שזה פשוט פוליטיקה. גם באוגוסט הייתי בחו"ל, חזרתי ונכנסתי לשבועיים לבידוד, וברור שאנשים אחרים לא נכנסו

לבידוד והביאו איתם מחלות. ואז המדינה לא עשתה כלום. פתאום התהפכו ב-180 מעלות – ביקשו גם בדיקת קורונה בהמראה, גם בנחיתה, ואני בכלל מחוסן כבר חודשיים. התחסנתי יום אחרי ביבי. וכשאתה מחוסן ובכל זאת לא נותנים לך לחזור, אתה מבין שאין כאן היגיון. ולכן התחושה נוראה כי אתה מבין שהנאשם מבלפור עושה מה שהוא רוצה כדי לשרת את האינטרסים שלו.

במה אתה עוסק שמאפשר לך להסתובב בעולם?

אני עובד בחברה בשם ברמד שמוכרת מגופי בקרה הידראוליים. בגדול אלה ברזים מאוד גדולים ששולטים במערכות מים, ומשמשים לתעשייה, לכיבוי אש ולחקלאות.

תתארו לכם

מילים ולחן: שלמה ארצי

תתארו לכם את החיים, זזים אחורה וקדימה
מה שחסר שוב מיתמלא, מה שהיה פתאום ישנו
ואני מביט לתוך עיניה ונגנב בכוח פנימה
תתארו לכם אותנו מגשימים את כל החלומות

תתארו לכם באמצע יום יפה
שמיים מעליכם, האהבה איתכם
כן, ככה זה קרה, לפתע היא אמרה
אני עוד זוכר אותה, כמו בסערה
תתארו לכם אותי נופל לתוך זרועותיה

תתארו לכם עולם יפה, פחות עצוב ממה שהוא
ככה

ואנחנו שם הולכים, עם שמש בכיסים
(תתארו לכם עולם יפה, עיר בתוך החושך)
עולם פשוט, תתארו לכם קצת אושר

תתארו לכם עולם יפה
פחות עצוב ממה שהוא ככה
ואנחנו שם הולכים עם שמש בכיסים
ומעל גגות, הכוכבים
והזמן עובר בלי פחד
ואני הולך לפגוש אותה בגן העדן

תתארו לכם קצת אושר
כי הוא כל כך נדיר כאן
עיר מגניבה בתוך החושך ושנינו בשמיכה
והיא מלטפת אותי ואומרת לי
מחר יקרה מה שרצית
והיא מלאה השתקפויות של עצב ושמחה

תתארו לכם באמצע יום יפה
שמיים מעליכם, האהבה איתכם
כן, ככה זה קרה, לפתע היא אמרה
אני עוד זוכר אותה, כמו בסערה
תתארו לכם אותי נופל לתוך זרועותיה

תתארו לכם עולם פשוט, חדר ללילה, בית בגשם
ריחות עצים מלאים בתות, ושנינו שיכורים
"אם נפרד אני אמות", היא לוחשת וגועשת
תתארו לכם עוד הזדמנות לחזור פתאום לנעורים

קטע מס' 47

סוד שמעטים מכירים: הר תמנע (רז)

פעמיו אל **מקדשה של חתחור**, אלת היופי, האהבה, המוזיקה והמלחמה, במיתולוגיה המצרית. כשנותנים כבוד למיתולוגיה של ארץ מצריים, אין ברירה - חייבים לכבד גם את המיתולוגיה שלנו! והכוח ממשיך עוד כמה מאות מטרים, אל **עמודי שלמה** המפורסמים, שכל הקוראים מכירים ואוהבים. הסטייה המקסימה מסתיימת - חוזרים ב"צער" לשביל ישראל. צער במרכאות, כמובן, כי השביל מתחיל לעלות אל ראשו של קטע 47 - **הר תמנע**, עוד פנינת נוף בשרשרת היהלומים של "שביל ישראל".

לא רבים מכירים אותו, וגם הח"מ מעפיל אליו לראשונה בחייו. הכינוי שלו בפי השביליסטים הוא "הר תמנע רז", והשאלה החשובה היא: האם הגנת תמנע רז תיקח אליו פעם את ילדי גן סביון? אם כן, לא בטוח שיהיה לילדים החמודים האלה קל כל כך, כי העלייה מאד תלולה וקשה, בכל אופן לא למי שעולה כמה פעמים בשבוע, ל"עץ השרוף" ביער האם. לח"מ לא זכור מתי הוא ראה, עלייה כל כך יפה, עד כדי כך שהוא מקווה שהיא לא תסתיים לעולם... לא עוזר לו! העלייה להר תמנע מסתיימת בפסגה שטוחה כמו שולחן, עם נוף עוצר נשימה, לכל הכיוונים ולכל הרוחות: גם למכתש

הירידה ממקדש חתחור

תמנע, גם לערבה, גם להרי אדום... אין מילים! חבל רק שהשמש לא עומדת דום... בצער רב וביגון קודר, מסיים הכוח ללגום תה צמחים יוסי שמעי טעים להפליא, ומתחיל לרדת מגן עדן אל כדור הארץ. הירידה קשה ואיטית, אפילו לגיל מאיר, והכוח מגיע עם קרני האור האחרונות אל רכבו, שלייד הש.ג. של פארק תמנע. הרכב קופץ לבאר אורה להביא את הרכב השני, וכל ה"שיירה" נוסעת אל מרשה **בקיבוץ סמר**, "מלאכית השביל" החמודה שלנו, לשני הלילות הבאים עלינו לטובה.

■ בשם השביליסטים - ניר רענן

ב-1950 עמדה דום העלמה הצעירה **חנה** (בעתיד - **שפייר**), במסדר היומי להנפת דגל המדינה, **בבסיס הגדנ"ע באר אורה** שבערבה; היא לא ניחשה שבעוד 70 שנה, יהיה על אותה משבצת, מסדר יציאה של חבורת השביליסטים של הזורע (**שפייר**, יוסי שמע, גיל מאייר, לורן, אלי קטן והח"מ), לקראת כיבושו של קטע מס' 47 של "שביל ישראל", **מבאר אורה לפארק תמנע**. תחילת הקטע לא מבשרת דבר על סופו: קילומטרים אחדים **בנחל רחם** רחב הידיים, שאין בו דברים מעניינים, מלבד עץ שיטה גדול, עליו תלויים חפצים שונים ומשונים:

קומקום, מצפן, מצית ושאר "אוצרות" שתלו כאן בשנים האחרונות שביליסטים, שכנראה השתעמו בקטע הזה. אחרי שמתייאש גם "שביל ישראל" מנחל רחם, זורם השביל אל מטמנת אשפה גדולה, אותה מטנפות משאיות אשפה, המגיעות מכל רחבי הדרום. אוהד כוכבי, לכל הרוחות! מה מחפש כאן שביל ישראל? או שזה שיעור באיכות הסביבה ובהתחממות כדור הארץ, או שזהו תשלום עבור חלקו השני, הנפלא, של קטע 47. כי עוברים שני ק"מ, בעלייה, ההתחממות הגלובלית נמחקת מהזיכרון, ובמקומה מתגלה יופי גלובלי: **מכתש תמנע** הנפלא

נפרש לרגליו, פנינת נוף שאפילו סיום הקורונה ופתיחת נתב"ג לכל הרוחות, לא יעזרו כדי להביא אתכם למקום כל כך יפה! כוח השביליסטים יורד אל תוך גן העדן הזה, ואת פניו מקבל באומץ (ובלי לברוח) כוח של **יעלים**, שנשלחו כנראה, ע"י **המלאך גבריאל**. השביל נהנה מהחיות בחלק הלא מוכר הזה של המכתש, וממשיך דרכו אל אגם ה"ברבורים" הנחמד, שכולם מכירים. יום חמישי היום, אין כמעט אנשים בפארק, סירות הברבור עוגנות מיותמות ומביטות בקנאה בכוח, שלוגם בהנאה מכוסיות הקפה השחור הנפלא של גיל. מינהלת הטיול מביטה במיקום השמש, מציצה בשעונה, ומחליטה שיש מספיק זמן לבצע סטייה של שני ק"מ משביל ישראל. הכוח מתעלם ממחאות השביל, ושם

על גילוי מציאות חבויה בכוח המשבר

תחום נוסף ש"נוער" והקיא אל פני השטח מציאות חבויה הנו המשפחה המורחבת.

פתאום נדמה כי המשפחה מחולקת לארבעה "שבטים" נפרדים: שבט הילדים, שבט הצעירים, שבט ההורים העובדים ושבט הסבים. כל שבט ובעיותיו, כל שבט ותפיסתו הייחודית כלפי המגפה, ובעיקר - כל שבט לעצמו. למעט תופעות יוצאות דופן ומקרים של ערבות הדדית יוצאת דופן, כל שבט התכנס בבעיותיו, ביתרונותיו, בתפישתו ובעיקר בחוסר התחשבותו בשבט האחר.

גם בתחום הפוליטי נדמה שמעולם לא היה מאבק כה חריף וקיטובי בין ימין לשמאל, חרדים לחילונים,

שוחרי דמוקרטיה ולאומנים. אותן הסוגיות אשר צצו בתקופות השלוות מדי פעם בניסיונות חקיקה של שבירת הסטטוס קוו המדומיין בין הקצוות. סטטוס קוו, בו מכפיף מיעוט כוחני את הרוב האדיש לגחמותיו ועיקרי אמונותיו, הפך פתאום למאבק גלוי על סדר היום הציבורי.

תחום נוסף שצף אל פני המים הנו המאבק בין שוחרי המדע, העובדות והניתוח הלוגי מקצועי להפקת תמונת מציאות מבוססת, לבין חובבי קונספירציות, שוחרי אמונות טפלות ובעיקר בערי ידע נפחדים.

האם אלה הם פניה של החברה האנושית במאה ה-21? האם זהו תוצר מערכת "חינוך" של 16-12 שנה?

קשה להאמין, קשה להתרגל, אך נראה שזו המציאות שהייתה כל הזמן מתחת לפני השטח.

כל שהיה צריך זה משבר רציני אחד שיעלה אותה אל פני השטח!

מה הלאה? באיזה אופן נצא מהמשבר? מהבחינה האישית, המשפחתית, הקהילתית, החברתית?

האם נצליח ללמוד מהשיעור? האם נצליח לתקן את השברים ולאחות את הקרעים?

רק ימים יגידו, אך הסיכוי קיים.

בדומה לקרחון, גם בחיים, רוב המבנה של חיינו הפרטיים וכן "חיי" החברה בה אנו חיים נסתר ומהווה בסיס להתרחשויות הגלויות.

כך אנו מגיבים באופן "לא רציונלי" או "לא מידתי" לדברים או אירועים המדליקים בנו "שריטה" חבויה בהקשר לנאמר/נעשה וכך גם התנהלות החברה, המשפחה, הקהילה והארגונים כולם מתנהלים בשגרה.

ציווי והרגלי התרבות המקומית/תקופתית דוחקים את העיוותים והבעיות אל מתחת לפני השטח ורק מדי פעם אנו יכולים לחזות בקצה קרחון כזה או אחר.

כל זה משתנה כאשר מופיע משבר. ספרי מדע בדיוני רבים עוסקים בהשפעת משבר אזורי/עולמי גדול, משבר הסודק ואולי אף שובר את הרשת התרבותית האישית והחברתית שמחזיקה חלק מהבעיות "למטה".

בשנה האחרונה אנו נמצאים בתוך משבר כזה וחוזים בהשפעות שלו - משבר מגפת הקורונה.

קצת בדומה להבדל ברמת פגיעת הווירוס בין אדם בריא לאדם בעל "מחלות רקע", או אפילו פשוט מעשן או ותיק שנים, כך אנו רואים למשל הבדלים עצומים בין הפגיעה הכלכלית בשכבת העשירים לשכבות הסוציואקונומיות הנמוכות. המפורסמים, "המקושרים" והעשירים משיגים את מבוקשם, בין אם זה חיסונים, טיפולים, בידוק, טיסות, תמיכה כלכלית או "סתם הימנעות מכללי הסגר". לבעלי הכוח יש "חוקים אחרים" בעוד שאר בני התמותה הרגילים (תרתי משמע) מחויבים ופגיעים למלא השפעת המגפה.

כמובן שגם על מאזן הכוח ויחסי הגומלין בין חרדים לחילונים ובין "אזרחים סוג ב'" (ערבים) ל"אזרחים מהשורה" (יהודים) משפיע הזעזוע, ומציף למראית העין את מה שהתרגלנו שחבוי מתחת לפני השטח.

התעוררנו למציאות "חדשה", בדומה לניאו אחרי בליעת הגלולה האדומה, וגילינו שאנו חיים למעשה בשטח הכולל שלוש מדינות בעלות כללים ואופן התנהלות נפרד: פלסטינים, ישראלים חילונים/דתיים וישראלים חרדים.

אחרי שנה עם הילדים בבית, יש לי רק בקשה אחת מהמשלה - אם אני נכנסת לסוריה, אל תחלצו אותי!

הודעה מהפסכיאטר: בתקופת הבידוד אתם לפעמים תדברו עם קירות, שולחנות, עציצים. זה טבעי, אין מה להתקשר. צרו קשר רק אם הם עונים לכם.

כיצד פותחים שיחה טלפונית כשמחפשים בחורה בשם אליזבת שמשווקת בשר? -"את ליז, בבקשה."

טיפת מיתולוגיה / אהוד דור

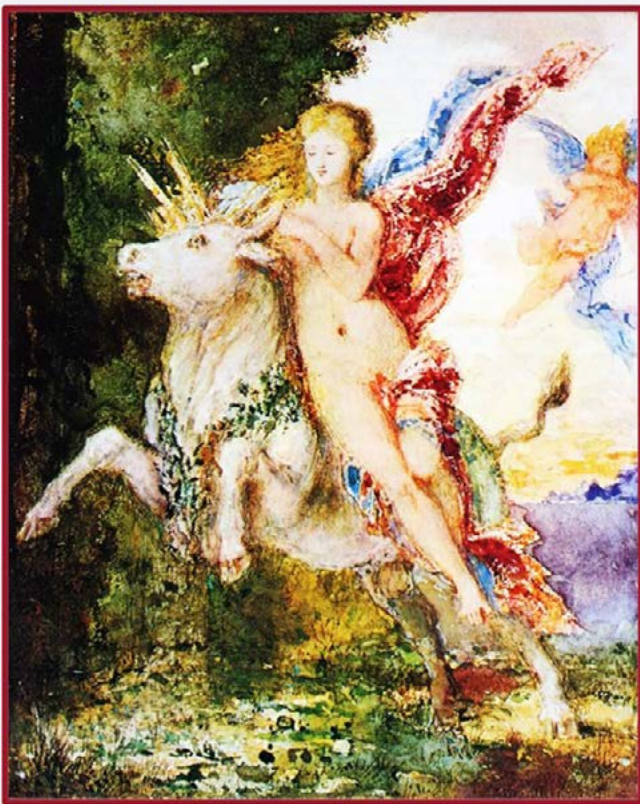
אִירוֹפָּה

יופייה הנדיר של אִירוֹפָּה, בתו של מלך פיניקיה, סחרר כליל את דעתו של זאוס מלך האלים. הוא החל לתצפת ממרום האולימפוס על סדר יומה של אִירוֹפָּה, ועמד על נהגה של בת המלך לשחק עם חברותיה בשדה ליד עדר של פרות. כדרכו בקודש, פנה אל מחסן התחפושות ועטה עליו דמות של פר לבן, נעים הליכות ושרמנטי.

הפר הנאה וטוב המזג, השתלב בעדר הפרות ועד מהרה שָׁבָה את ליבה של אִירוֹפָּה. זו הלכה והתקרבה אליו, עד שהעזה לרכוב על גבו. או אז, פרץ הפר בדהירה לכיוון הים, ניתר לתוכו ופתח בשחייה מהירה אל עבר האי כרתים. האגדה מספרת שאִירוֹפָּה זעקה לעזרה, אלא שבכל יצירות האמנות (בינינו לבין עצמנו) אירופה אינה נראית סובלת כלל וכלל.

ליבו הרחום והחנון של זאוס לא יכול היה לשאת את זעקותיה, והוא התוודה בפניה שהוא אינו פר אלא זאוס בכבודו ובעצמו, וכי לא הייתה לו ברירה אלא לבוא אליה מחופש, מפני שלבני תמותה אסור לראותו במלוא הדרו - פן יבולע להם. ולראיה לכך, אף ציטט מספר שמות: "לא תוכל לראות את פני כי לא יראני האדם וְחִי". הוא הבטיח לה שהיא תהיה המלכה הראשונה של כרתים, וששמה יתפרסם בכל העולם ולעולם. זאוס כמו תמיד עמד בהבטחתו - וכך קיבלה יבשת אִירוֹפָּה את שמה.

שבת שלום (ולהתראות אירופה!)
אהוד דור

גוסטב מורו, חטיפת אירופה, 1869

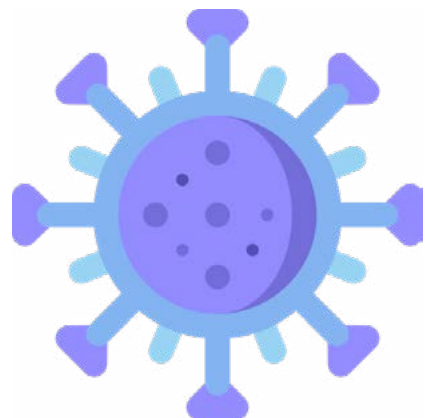
האם אלוהים מעניש את האנושות? / נעמי שריד

כך נכתב בספר "בראשית"
על בריאת העולם,
"והארץ הייתה תוהו ובוהו"
מאז...חלפו מליוני שנים
ושוב...אנחנו בתוהו נמצאים
העולם נכנס לסחרור
הכול מבולבל ולא ברור
הסדר העולמי התהפך
אין עתיד. הכול מתפרק.
איפה אלוהים שכבר יופיע
ויחזיר את העולם לשפיות
יתקן את הנזקים והבריאות,
היכן אתם כל המאמינים
שיודעים ומבינים
אולי לכם יש תשובות לכל השאלות.
כל בני האדם מצפים לנס
שעולמנו ישתנה ויתחדש
עולם בו יתחילו לאהוב זה את זה
ידברו ויכוונו לאמת

ללא קומבינות ושקרים
החזקים יתמכו בחלשים
ולא יתפלשו בערמות של ממון.
בל נשכח שנבראנו ערומים
את כל השאר בראנו בעצמנו.
כך גם החמדנות והיהירות,
נעלמו היושר והצניעות
שכחנו למה הגענו לכאן
ליצור עולם יפה ומאושר
בו תהיה תמימות ובריאות
ללא פגע ומחלות.
נחזור אל גן העדן האבוד
למרות שזה רק חלום ודמיון
מתאים לברוח לשם
כי המציאות היא אסון.
אולי אנחנו שוב כמו במבול
נענשים על היותנו רעים.
אחרי כן יהיה העולם נקי וטוב יותר
כך מעניש אלוהים את האנושות
שיש בה כבר יותר מידי מהכל...

חוסר ודאות / נעמי שריד

כשהגיעה הקורונה עדיין לא ידענו
קצת צחקנו ומעט פחדנו,
לא הבנו מה קורה והתייחסנו בחשדנות
עדיין לא הכרנו מה המשמעות
חלקנו קיבל אותה ברצינות
וחלק קצת בזלזול ובציניות,
אך ככל שעובר הזמן
והקורונה עדיין כאן
אנחנו מבינים שהיא יותר מסתם שפעת
שהוירוס הזה מתכונן להתנחל ליותר זמן
הרבה בני אדם נפגעו ונשארו חסרי עבודה ופרנסה
אלפים נותרו ללא כסף ואוכל,
יצאו לרחובות וזעקו בכאב וכעס
האשימו את השילטון, שגם הוא היה חסר אונים,
לא הצליח לדאוג ולארגן את חיי האזרחים
הכאוס החל לפעפע מלמטה
איש איננו יודע מה ילד יום חוסר הודאות שולט בכל.
הגל הראשון של המחלה היה כמו קריאת אזהרה
אבל השיני קצת יותר אגרסיבי ומפיל יותר חולים.
והכלכלה רחמים עליה ועלינו, המדינה מתדרדרת
במדרון ואין מושיע,
מנהיגינו מתנהגים כמו ילדים בגן.
כל אחד מפגין כוחו בדיבור
ובהבטחות ללא ידע וללא כיסוי,
אין מנהיג שמשתמש בתבונה ובהגיון
וכולנו יחדיו מתדרדרים במורד עקלתון
התנהלות פוליטית מבולבלת ומתעתעת
ניקח כולנו נשימה עמוקה כדי שיהיה לנו
מספיק חמצן ואורח רוח בהמשך...

משכן וקורבנות

והפור נפל: מכינים לעם משכן, הגרסה המדברית של בית המקדש שעתיד לקום בירושלים.

משה מגייס זהב ותכשיטים ב"מימון המונים", והמקרא מפרט את הקמת המשכן בפרטי פרטים.

וזה המסר לבני ישראל: רציתם פולחן, בבקשה!! כך בונים, כך ממקמים, אלה הכלים והאביזרים ואלה בגדי הכהונה.

וכך מקריבים קורבנות: יש סוגים שונים של קורבנות, המתאימים גם להיררכיה החברתית (נשיאים, כוהנים ופשוטי העם).

את עיניי צד פסוק המתאר נשיא, או כל מנהיג בכיר אחר, החוטא:

"ד,כב אֲשֶׁר נָשִׂיא, יַחֲטָא; וְעָשָׂה אֶחַת מִכָּל-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהָיו אֲשֶׁר לֹא-תַעֲשֶׂינָהּ, בְּשִׁגְגָה--וְאָשָׂם. ד,כג או-הוֹדַע אֱלֹהֵי חֲטָאתוֹ, אֲשֶׁר חָטָא בָּהּ--וְהֵבִיא אֶת-קֶרְבָּנוֹ שְׁעִיר עִזִּים, זָכָר תָּמִים. ד,כד וְסָמַךְ יָדוֹ, עַל-רֹאשׁ הַשְּׁעִיר, וְשָׁחַט אֹתוֹ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר-יִשְׁחַט אֶת-הָעֵלָה, לִפְנֵי יְהוָה; חֲטָאת, הוּא."

לא יאמן – מנהיגי האומה הם בשר ודם, כאחד האדם, ועלולים לטעות, או להיכשל בדבר עבירה.

אם הם נמצאים אשמים, הם מודים בטעותם, ומקריבים קורבן חטאת.

מנהיג מודה בטעותיותו, פותח את ארנקו ומעלה קורבן. בבחירות הבאות עלינו לטובה(?), אני מצפה שייבחר מנהיג אנושי, המכיר בחולשותיו ובטעותיותו, ומוכן גם לשאת באחריות על כישלונותיו.

בהחלט עדיף, על מנהיג שזורק את האחריות על אחרים, מתהדר בנוצות לא לו,

משסה אותנו זה בזה, רומס ברגל גסה, כל חלקה טובה במרקם החברתי והורס ביסודיות את מערכת החוק ואכיפת החוק, שבנינו לתפארת בעמל של שנים.

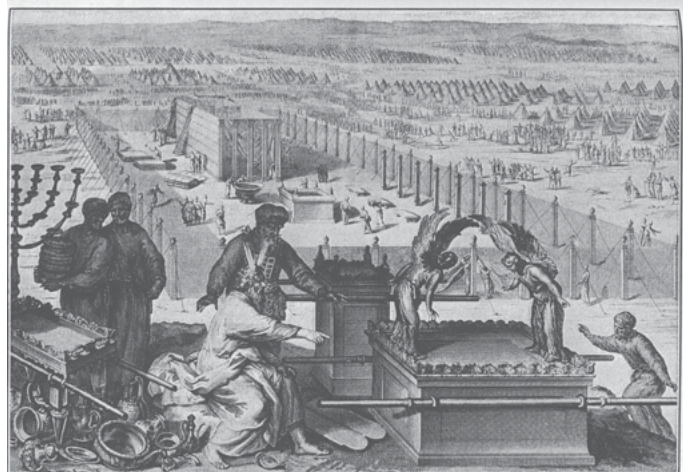
יהיה מעניין.

■ שבת שלום!

חטא עגל הזהב הוא משבר אמוני עמוק בעם ישראל. יציאת מצרים והמסע הארוך והמתיש במדבר אינם פיקניק.

לא לבני ישראל, לא למשה ואפילו לא לאלוהים. היהדות אמורה להיות דת מופשטת: אלוהים בלתי מושג, קבלת ערכים בלתי מוחשיים כצדק, אמונה, ועשרת דיברות, כבסיס להשקפת עולם ולהתנהגות יום יומית.

במעשה העגל הראו בני ישראל, שהם לא מסוגלים להפנים את היהדות הטהורה והמופשטת. ככל הגויים, גם אנחנו צריכים פולחן, מרכז פולחני וכללי פולחן מפורשים.

כלי המשכן עומדים מוכנים בפני משה

אנא, אל תסמכו על המוטיבציה או על הדמיון שלנו. תנו לנו ישות דתית מאירת עיניים וספר הוראות מדויק כיצד להתייחס אליה.

וכך נולד המשכן. לא מתוך צורך אלוהי, אלא מתוך כניעה ליצר הפגני הבסיסי של העם ההולך לציון.

"תנו לי משכן, ואוכל לממש בו את יצריי הדתיים" לעומת כוונת האל:

"עֲשׂוּ לִי, מִקְדָּשׁ; וְשָׁכַנְתִּי, בְּתוֹכְכֶם."

בחירות לכנסת 1997

בצילום: שאול ג., רות מת., חווה פלדמן ולאה רובינשטיין.
צלמת: אדית פרוידליך

אוגוסט מצביע בקלפי

**שלום עכשיו.
צלם: חנוך בארי**

טיול תרבוטה להרודיון עם דן אשכרי

התמונות באדיבות אילן בר

לוח מודעות

מזל טוב!
לאביב אמיר
ליום הולדתו ה-50

מזל טוב!

מזל כפול למוריה ורן יפרח להולדת
התאומים, בן ובת אחים למיקה ודור
זר ברכות גדול לסבים תרצה ודוד
לובל, ולכל בני המשפחה.

תזכורת!

ב-01/04 ייצא גיליון חגיגי לכבוד 25
שנה לטיול קיבוץ לירדן!

לאחריו, ייצא גיליון ב-22/04.

תודה, הילה תורן.

10 שאלות ותשובות עם חגית אורי-קמרון

גיל: 69. מצב משפחתי: נשואה מזה 39 שנים לגורדון. אימא של שירה (47) מנישואים קודמים ושל חן (37). כמו כן, זכיתי גם ל-3 ילדים, מנישואיו הראשונים של גורדון. ביחד יש לנו 12 נכדים. **מקצוע:** בראשית דרכי המקצועית, למדתי עבודה סוציאלית ועבדתי בתחום מספר שנים. במקביל, התחלתי את דרכי בשדה החינוך, ראשית כמטפלת בחברת הילדים בקבוץ, ובהמשך במשך 4 שנים, כרכזת (היום קוראים לזה "מנהלת") בית הספר היסודי בהזרע (לפני שנהיה "פלגים"). במקביל לניהול, לימדתי יצירה והקמתי יחד עם רות מירון ז"ל, את המרכז הלימודי. המשך דרכי החינוכית הייתה, כמחנכת של קבוצת "פלג" במוסד שומריה, מכיתה ח' ועד סיום י"ב, כאשר לצד החינוך רכזתי את תחום התוכניות החינוכיות ולימדתי אמנות ופסיכולוגיה לבגרות. לאחר עבודתי ב"שומריה" הגשמי חלום והצטרפתי לצוות ההקמה של רדיו "קול רגע", שם שידרתי במשך מספר שנים ואף הקמתי בית ספר לרדיו. במעבר בין עבודתי החינוכית בשומריה לרדיו, ריכזתי את פרויקט חגיגות ה-60 להזרע, כשגולת הכותרת הייתה הטיוול לירדן. השלב המקצועי והמשמעותי הבא, נמשך כ-15 שנה והיה בתחום ניהול משאבי אנוש, הן בהזרע והן בפלסטופיל. בספטמבר 2014, הקמתי יחד עם בתי שירה ושותף נוסף, את "שערים לגיוס" – מכון ייחודי, שבו עובדים אנשי מקצוע שבאים מהעולם הצבאי ושנותן סיוע ועזרה למתגייסים וחייילים. המכון עבר לאחרונה, מזכרון יעקב לאחד מבתי האולפן לשעבר, בהזרע.

חשובות, אז התפשרתי על גיטרה. ניגנתי בגיטרה מכיתה ז' במשך שנים רבות, כולל בתזמורת המוסד "עינות ירדן", שם התחנכתי. אני יודעת גם כיום לפרוט על גיטרה, אבל לא מתעסקת בזה ממש, מה גם שהגיטרה שהייתה לי עד לא מזמן, נשברה...

7 משהו שאת שואפת להגשים בעתיד?

כשיהיה לי זמן פנוי אולי אלמד נגרות. מושך אותי לעשות משהו ממשי בידיים. זה כמובן בצד העמקה בציוה, דבר שבעומס היום-יומי שלי, כמעט ולא מגיעה אליו.

8 ספרי משהו שלא יודעים עלייך.

בכיתה ה' הייתי אלופת הגליל בשחייה בסגנון חתירה! בשמיר השחייה הייתה הספורט העיקרי, בייחוד בזכות המאמן המיתולוגי מיכה שטראוס. מגיל צעיר ביותר ועד סוף כיתה ז' התאמנתי בשחייה בצורה רצינית, בעיקר בסגנונות הגב והחתירה. אני זוכרת את האימונים כ"סיוט חיי" – מציאות של בדידות מזהרת, כשאני מתחת למים רק עם עצמי ועם קולות רקע מבחוץ.

הפסקתי להתאמן, כשפעם מיכה היה בניתוח כלשהו ואני ניצלתי את זה לפרוש... עד היום אני זוכרת, איך אשתו צעקה עליי על כך. מאז אותם ימים, אני שונאת לשחות ומתפשרת על הליכה במי הבריכה.

9 תכונה אחת בך, שהיית שמחה להיפרד ממנה.

הייתי מוכנה להיפטר מהתכונה שמלווה אותי שנים רבות – "להיות ראש גדול". כל חיי אני מעמיסה על עצמי משימות, מטלות ואחריות. בא לי לנסוע לפעמים לאן שהוא, בלי שתהיה לי אחריות לשום דבר.

10 משהו שאת לא אוהבת ומשהו שאת אוהבת בהזרע?

לא אוהבת: אני לא אוהבת את זה שבהזרע, "אובלים" בעלי תפקידים לאחר שהם נבחרו. ממהירים לבחור ואחר-כך, הופכים את הנבחר לשק חבטות. אני, באופן אישי, שילמתי מחיר מאוד כבד, על היותי בעבר מנהלת משאבי-אנוש בקבוץ, אבל זו תופעה רחבה, מעבר לפן האישי שלי.

אוהבת: אני מאוד אוהבת את השינוי שעשינו באורחות חיי הקבוץ, שינוי שמאפשר הרבה יותר עצמאות ופחות תלות בממסד. כייף לי עם היכולת כיום, לקבוע סדר עדיפויות עצמאי משלי. אני מאוד שמחה עם קליטת האנשים הצעירים בקבוץ, לא מעט בזכות אותו שינוי, ולעיתים מוצאת את עצמי נהנית, להיות יותר אנונימית מבחינה חברתית.

תודה לחגית אורי-קמרון על גילוי הלב והנכונות לחשוף מעט מעצמה לכולנו. להתראות בעיתון הבא עם "גיבור" או "גיבורה" נוספים שמוכנים לחשוף בפנינו מעט מרחשי, הרהורי וסודות ליבם. ובינתיים, תחשבו מה אתם הייתם עונים.

1 זיכרון מעניין מהילדות?

זכרונות הילדות שלי, מאופיינים בחיים באזור ספר מול הסורים, שישבו ברמת הגולן. זכרון אופייני למציאות זו, שאני בכיתה א', שעה ארבע אחר הצהריים, בדרכי לבית ההורים. מתחילה הפגזה מאוד קשה על הקבוץ. אני יחד עם אימא שלי, התחלנו לרוץ באחת מהתעלות הרבות שרישטו את כל הקבוץ, במטרה להגיע למקלט הקרוב. כשכבר ישבנו במקלט, אני זוכרת שאבא שלי היה מגיע כל כמה דקות, בין ה"בומים", עם ילד שאסף בדרך. כל פעם שיצא לסייע לילדים נוספים, שהיו בדרך לבית ההורים מבית הילדים, פחדתי שיקרה לו משהו. מעבר לכך, אני לא זוכרת תחושות של פחד. אהבתי מאוד להיות במקלט, אליו היינו יורדים לעיתים קרובות וקיימנו שם חיי חברה מלאי פעילויות ומשחקים.

2 מה הדבר האחרון שחיפשת ב'גוגל'?

"**עיצוב בתים**": אני תמיד מחפשת דברים בתחום הזה. נמשכת לתחום ולא פעם הייתי מגיעה לבקר אנשים ומסייעת להם בעיצוב הבית. הייתה לי מחשבה כשאצא לפנסיה, להפוך את התחום הזה לסוג של מקצוע – לא כמעצבת ממש, אלא בעיצוב הבית עם מה שכבר קיים בתוכו. יש מספר דורות שכבר הייתי מעורבת בעיצוב שלהן. אוהבת מאוד את התחום.

3 מהו התחביב הכי משמעותי שלך כיום?

ציוה. שנים רבות יש לי סטודיו, במה שהיה מבנה הלולים שמעל הרפת. לצערי אני מגיעה לשם מעט מדי. בזכות הקורונה והמעבר של "שערים לגיוס" להזרע, יוצא לי כיום להגיע יותר. לא למדתי באופן מקצועי לצייר. זהו תחביב שאני עושה לעצמי, בלי צורך להציג או למכור. מקווה בעתיד למצוא יותר פנאי לצייר.

4 מהו החטא הקטן שלך ("הגילטי-פלזר")?

גלידה. אני אמנם מנסה (בשל השפעות הסוכר) לא לאכול, אבל לא תמיד עומדת מול הפיתוי. כשעבדתי בזיכרון יעקב, היה לי סוג של מסורת בכל יום שישי בסוף היום, לקנות גלידה בלי סוכר ולהתפנק עליה. [גורדון מוסיף, שבגלל זה הוא קונה לבית גלידה עם סוכר...]. גורדון טוען לחטא אחר: חגית 20 שעות ביממה בטלפון - פייסבוק, אינטרנט, מיילים, ווטסאפ, בעיקר בענייני עבודה. ברגעים שכאלו, ויש הרבה, היא לא מחוברת לכלום מסביב, כולה בתוך הטלפון.

5 אם היו נותנים לך שעה – היכן בעולם היית רוצה להיות?

אני רוצה להגיע למקומות ותרבויות שעוד לא פגשתי – ממש לא חשוב לי איפה. גורדון רוצה שניסע למרוקו וזה נראה לי רעיון טוב. מוכנה גם לחזור למצרים, היכן שהייתי בעבר במסגרת של טיול מקסים.

6 מהו הפספוס שלך?

לא הייתי מסוגל ללמוד אנגלית בתקופת בית הספר. לצערי, עד היום אשלא למדתי לנגן על פסנתר. כבר בכיתות היסוד רציתי בכך. ההורים שלי אמרו שזה יגזול ממני הרבה זמן וימנע פעילויות חברתיות-תנועתיות

**"מוריק הנוף:
שדות לרוב,
צבעונים עלו
באודם-חן בנקיקים"
מתיהו שלם**